

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 16 oktober 2023 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een tandheelkundige behandeling, uitgevoerd in Turkije.

Bij uw adviesaanvraag d.d. 16 oktober 2023 hebt u ook een kopie van het dossier gestuurd. Op 1 november 2023 heeft het Zorginstituut in een brief aangegeven geen adviesbevoegdheid te hebben omdat het geschil leek te gaan over een aanvraag op grond van de ongevallendeckking van de aanvullende ziektekostenverzekering. Vervolgens hebt u het hoorzittingsverslag d.d. 6 december 2023 aan het Zorginstituut gestuurd met het verzoek om een advies. Uw commissie heeft hierbij aangegeven dat verweerder de aanvraag ook afgewezen heeft op grond van de Zvw. Derhalve brengt het Zorginstituut alsnog een advies uit in het geschil.

In artikel B.12 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoeker op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoeker

Verzoeker is in Istanbul van een trap gevallen en daarbij heeft hij onder andere schade opgelopen aan zijn gebit. De röntgenfoto van direct na het ongeval, laat zien dat er parodontale en periapicale problemen waren bij de elementen 16, 12, 21, 24, 37, 35 en 46.

Tijdens de tandheelkundige behandeling in Turkije zijn de elementen 16, 15, 14, 13 en 12 verwijderd en drie implantaten en een brug ter plaatse van de elementen 16, 15, 14, 13, 12 geplaatst. De elementen 21, 24, 26 zijn verwijderd en een brug ter plaatse van de elementen 11, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 is geplaatst. Verder zijn de elementen met periapicale problemen 35, 37 en 46 en het element 44 verwijderd. Ter vervanging zijn er drie implantaten met een brug geplaatst ter plaatse van de elementen 34, 35 en 36, en nogmaals drie implantaten met een brug ter plaatse van de elementen 44, 45 en 46.

Verweerder weigert de tandheelkundige behandeling te vergoeden. Verweerder voert hierbij aan dat verzoeker geen indicatie heeft voor vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp ten laste van de basisverzekering.

Volgens verweerder is er meer behandeld dan alleen de schadelijke gevolgen van het ongeval. Als het ging om een behandeling om infectie te voorkomen zou er volgens verweerder alleen gehecht moeten worden. Er zijn juist bloedige ingrepen gedaan met infectierisico.

Juridisch kader

Uit artikel 2.7, eerste lid, Bzv volgt dat mondzorg kan worden vergoed uit de basisverzekering bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Er is onder meer sprake van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp indien de verzekerde een zodanige ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel heeft dat hij zonder die zorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan.¹ Hierbij moet gedacht worden aan schisis of in ernst daarmee vergelijkbare aandoeningen. Onder dit laatste valt bijvoorbeeld een blijvend dento-alveolair defect ten gevolge van een ongeval. Dit is schade aan het gebit door een trauma, waarbij naast een of meer elementen, ook een deel van het omliggende kaakbot verloren is gegaan.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie in dossier, specifiek de röntgenoverzichtsfoto's (OPT) gedateerd direct en enige maanden na het ongeval, valt op te maken dat ten gevolge van het ongeval een brug verloren is gegaan ter plaatse van de elementen 16 tot en met 13. Daarnaast zijn er parodontale en periapicale problemen bij de elementen 16, 12, 21, 24, 37, 35 en 46.

De vraag is of verzoeker een indicatie heeft voor bijzondere tandheelkundige hulp, zoals bijvoorbeeld het geval kan zijn bij een blijvend dento-alveolair defect ten gevolge van een ongeval. Bij verzoeker is echter geen sprake van een trauma waarbij één of meer elementen en een deel van het omliggende kaakbot verloren is gegaan. De parodontale en periapicale problemen zijn niet voortgekomen uit het ongeval aangezien bot gerelateerde ontstekingen zich ontwikkelen over een langer tijdsbestek, in het geval van de parodontitis meerdere jaren en wat betreft de periapicale problemen meerdere maanden. Het afbreken van de brug ter plaatse van de 16, 15, 14 en 13 kan ook niet anderszins aangemerkt worden als een zeer ernstige functiestoornis, zoals bedoeld in de regelgeving.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan niet geconcludeerd worden dat verzoeker een indicatie heeft voor bijzondere tandheelkundige hulp. De uitgevoerde tandheelkundige behandeling in Turkije komt daarom niet voor vergoeding in aanmerking ten laste van de basisverzekering.

Advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoeker heeft geen indicatie voor bijzondere tandheelkundige hulp.

¹Art. 2.7, lid 1, sub a van het Besluit zorgverzekering